

Sygn. akt III Ca 1028/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Tomasz Pawlik

Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

SO Roman Troll

Protokolant Agnieszka Wołoch

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa Gminy G.

przeciwko E. Z.

o opróżnienie lokalu mieszkalnego

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 4 kwietnia 2016 r., sygn. akt I C 55/15

oddala apelację.

SSO Roman Troll SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 1028/16

UZASADNIENIE

Powódka Gmina G. żądała nakazania pozwanej E. Z. opuszczenie, opróżnienie i wydania w stanie wolnym od osób i rzeczy lokalu mieszkalnego położonego w G. przy ul. (...) i zasądzenia na jej rzecz od pozwanej zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdziła, że jest właścicielem lokalu, który pozwana zajmuje bez tytułu prawnego. W jego posiadanie weszła po zgodnie byłego najemcy lokalu J. Z. (1) – ojca pozwanej. Podniosła, że prośba pozwanej o zawarcie umowy najmu lokalu mieszkalnego nie została uwzględniona, ponieważ nie spełniała kryteriów z art. 691 k.c.

Pozwana E. Z. nie zgodziła się z roszczeniem powódki. Podniosła, iż w przedmiotowym lokalu jest zameldowana od 24 lat i stale w nim zamieszkuje.

Sąd Rejonowy w Gliwicach w wyroku z dnia 4 04 2016r. oddalił powództwo.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach wyroku przywołał regulację

art. 691 § 1 i 2 k.c. oraz art. 222 § 1 k.c. Uznał, że pozwana, będąca córką zmarłego głównego najemcy, która stale z nim zamieszkiwała należy do grupy osób wstępujących w stosunek najmu lokalu po śmierci jego najemcy z mocy prawa. Przysługuje jej zatem skuteczne prawo do władania tym lokalem, co czyni powództwo bezskutecznym.

Orzeczenie zaskarżyła **powódka Gmina G.**, która wносиła o jego zmianę przez uwzględnienie powództwa oraz zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje.

Zarzuciła, że przy ferowaniu zaskarżonego wyroku naruszono przepisy:

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez zaniechanie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego oraz wykroczenie poza swobodę jego oceny i w rezultacie błędna ocenę zebranego materiału dowodowego, które to uchybienia miały istotny wpływ na rozstrzygnięcie sporu oraz skutkowały poczynieniem błędnych ustaleń faktycznych, w szczególności poprzez:
  - przyznanie waloru wiarygodności twierdzeniom pozwanej, z pominięciem twierdzeń i dowodów złożonych przez powódkę w powyższym zakresie oraz oparcie na nich wydanego rozstrzygnięcia – dotyczy to między innymi przyznania okoliczności, iż pozwana zamieszkiwała z najemcą w lokalu stale do chwili jego śmierci;
  - pominięcie faktu, iż najemca lokalu nie dokonał w oświadczeniu z dnia 29 05 2012r. zgłoszenia pozwanej jako osoby współuprawnionej do zamieszkiwania w spornym lokalu mieszkalnym oraz nie zaktualizował go;
  - nieuwzględnienie okoliczności, iż powódka została narażona na straty w związku z zamieszkiwaniem w lokalu mieszkalnym przez osobę nieuprawnioną oraz niezgłoszona do zamieszkiwania w lokalu, poprzez uiszczanie zaniżonych opłat z tytułu eksploatacji lokalu mieszkalnego;
- art. 691 § 1 i 2 k.c. poprzez błędna wykładnię polegającą na przyjęciu, iż w przedmiotowej sprawie wystąpiły przesłanki pozwalające na uznanie wstąpienia pozwanej w stosunek najmu lokalu mieszkalnego w miejsce najemczyni, podczas gdy okoliczności niniejszej sprawy nie wskazywały na spełnienie przez pozwaną przesłanki stałego zamieszkiwania w lokalu do chwili śmierci najemcy zwłaszcza, iż z dokumentacji uzyskanej przez powódkę wynika, iż w tym okresie nie zamieszkiwała w przedmiotowym lokalu;
- art. 691 k.c. w zw. z art. 5 k.c. poprzez ich błędna wykładnię polegającą na przyjęciu, iż pozwana wstąpiła w stosunek najmu z mocy prawa, podczas gdy, w związku z faktem, iż pozwana w 2012r. tj. przez śmiercią ojca nie zamieszkiwała w przedmiotowym lokalu, a nadto, że do śmierci najemcy media i czynsz były płacone za jedną osobę należało domniemywać, iż zaspokaja ona potrzeby mieszkaniowe w innym miejscu;
- art. 688¹ k.c. poprzez jego niezastosowanie i nieuwzględnienie oraz przyjęcie, iż pozwana zamieszkiwała wspólnie z najemcą, podczas gdy opłaty były wnoszone jak za jedną osobę, aż do śmierci najemcy, a dodatkowo pozwana nie partycypowała razem z najemcą w zapłacie należności czynszowych;
- art. 222 § 1 k.c. poprzez jego błędna wykładnię polegającą na przyjęciu, iż w przedmiotowej sprawie nie zachodzą podstawy uzasadniające żądanie powódki w zakresie wydania lokalu przez pozwaną oraz uznanie, iż pozwanej przysługuje skuteczne względem powódki uprawnienie do władania jej rzeczą, podczas gdy pozwana nie wykazała, iż posiada tytuł prawny do przedmiotowego lokalu.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenie powódki a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia mają podstawę w informacjach zawartych we wskazanych w uzasadnieniu orzeczenia wiarygodnych źródłach dowodowych, których ocena jakkolwiek lakoniczna mieści w granicach swobodnej oceny dowodów.

Kwestionowane w apelacji ustalenia dotyczące zamieszkiwania pozwanej

w spornym okresie czasu w przedmiotowym lokalu ma oparcie w informacjach zawartych w zeznaniach świadka S. G., samej pozwanej oraz co należy podkreślić w Decyzji Prezydenta Miasta G. z dnia 6 02 2013r. (S.O. (...).2.723.2012), które jednoznacznie potwierdzają tę okoliczność.

Wbrew bowiem twierdzeniom apelacji nie może tego podważać oświadczenie zmarłego najemcy J. Z. (2) z dnia 29 06 2012r., gdyż miało ono zostać sporządzone ze znacznym wyprzedzeniem przed jego śmiercią (na dodatek dowód

z niego nie został formalnie Sądowi zaoferowany), związane było ze sposobem naliczenia opłat za wodę dostarczoną do lokalu i w istocie odnosiło się do ilości osób faktycznie korzystających w tym czasie z wody (z materiału sprawy wynika, że poz-wana okresowo nie przebywała lokalu, co jednak nie zmienia faktu, iż posiadając

w przeznaczonym dla niej osobnym pokoju swoje rzeczy posiadała ona w nim centrum życiowe i co za tym idzie w nim zamieszkiwała).

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego jest prawidłowa i Sąd odwoławczy w całości ją podziela i przyjmuje za własną (orzecz. SN z dn. 26 04 1935r. C III 473/34, Zb. U.z 1935r. poz. 496).

Pozwana jest córką zmarłego najemcy spornego lokalu.

Należy ona zatem do kręgu krewnych i powinowatych wstępujących z mocy regulacji art. 691 § 1 k.c. w stosunek najmu po zmarłym najemcy lokalu.

W chwili jego śmierci mieszkała ona wraz z nim w tym lokalu w konsek-wencji czego z mocy przywołanej regulacji wstąpiła po nim w stosunek najmu spornego lokalu.

Dlatego posiada ona skuteczne względem powódki prawo do korzystania

z niego i tym samym w świetle regulacji art. 222 § 1 k.c. skarżącej nie przysługuje skuteczne względem niej roszczenie o jego wydanie.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku i apelacja jest bezzasadna w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c., co z mocy tej regulacji prowadziło do jej oddalenia.

Reasumując zaskarżony wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację jako bezzasadną oddalono na mocy regulacji art. 385 k.p.c.

SSO Roman Troll SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek